

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 34 (274)

Mierzeszyn, 19 listopada 2017 r.

ISSN 2082-0089 Rok 8

**KS. JAN PAWEŁ AELTERMANN NA POSTERUNKU
KAPLAŃSKIEJ SŁUŻBY WYTRWAŁ DO KOŃCA!**

Ks. Biskup Wiesław Szlachetka

Kazanie Jego Ekscelencji Ks. Biskupa Wiesława Szlachetki wygłoszone podczas Mszy świętej w Archikatedrze Oliwskiej za zmarłych biskupów i prezbiterów archidiecezji gdańskiej i diecezji pelplińskiej w poniedziałek, 6 listopada 2017 roku

KS. JAN PAWEŁ AELTERMANN NA POSTERUNKU KAPLAŃSKIEJ SŁUŻBY WYTRWAŁ DO KOŃCA!

„Błogosławieni, którzy już teraz w Panu umierają.
...niech odpoczną od swoich trudów,
bo ich czyny idą wraz z nimi”

(Ap 4,13) słowa z Apokalipsy św. Jana śpiewane dzisiaj przed Ewangelią.

Ekscelencjo, Księżę Arcybiskupie Metropolito Gdański!

Księżę Biskupie Zbigniewie! Księża Infulaci!

Bracia Prezbiterzy, z Księdzem Proboszczem tej Parafii, Diakoni, Alumni, Drogie Siostry Zakonne! Magnificencjo, Księżę Rektorze naszego Seminarium, Profesorowie i Moderatorzy!

Księżę Kanclerzu wraz z Pracownikami Kurii Metropolitalnej Gdańskiej, Księżę Oficjale!

Umiłowani w Panu Siostry i Bracia zgromadzeni w Archikatedrze Oliwskiej w ten listopadowy wieczór w Oktawie Dnia Zadusznego, aby modlić się za zmarłych biskupów i prezbiterów. Modlitwa za zmarłych należy też do uczynków miłosierdzia!

1. Przed chwilą usłyszeliśmy fragment ostatniej publicznej mowy Jezusa zapisanej przez św. Jana. Tę mowę Jezus wygłosił po swym uroczystym wjeździe do Jerozolimy na Święto Paschy. (Warto tu wspomnieć, że w tamtym roku, w którym Jezus wykonał dzieło zbawienia, święto Paschy przypadło akurat w szabat. W przeddzień tego szabatu Jezus umarł na krzyżu, a pierwszego dnia po tym szabacie Zmartwychwstał).

W ten sposób, to wszystko, co zapowiadała starotestamentalna Pascha, zostało wypełnione w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa. Jego śmierć i zmartwychwstanie to Pascha nowych czasów, to Pascha dla nas, to Godzina, w której Jezus został uwielbiony, abyśmy i my, tak jak On, zostali uwielbieni przez niebieskiego Ojca.

A zatem ta godzina Jezusa, ta nowa Pascha jest dla naszego zbawienia. Najpełniejszy dostęp do zbawczych owoców tej godziny mamy przez Słowo Boże i sakramenty. Z woli Jezusa pierwszymi głosicielami Bożego Słowa i szafarzami sakramentów są ci, których Jezus powołał i których na mocy święceń włączył w swoje jedyne i wieczne kapłaństwo.

Dzisiaj, tradycyjnie w oktawie Dnia Zadusznego, otaczamy modlitwą Kościoła tych prezbiterów i biskupów, którzy już od nas odeszli. (Wg obliczeń Ks. Prof. Krystiana Kletkiewicza, tylko w naszej diecezji od początku jej istnienia zmarło 248 kapłanów diecezjalnych i na jej terenie zmarło 189 kapłanów zakonnych).

Można powiedzieć, że tak wielu odeszło już stąd, ale trzeba też dodać, że nikt nie odszedł donikąd, bo naszym celem jest Dom, w którym – jak zapewnia nas dzisiaj Jezus – uczy nas Jego Ojciec. Tę cześć niebieski Ojciec okazuje wszystkim, którzy idą za Jego Synem i służą Mu. Ale w szczególnie sposób w tej czci mają udział ci, którzy idąc za Jezusem, składają w ofierze swoje życie w służbie dla zbawienia tych, do których są posłani.

Z tej racji – jak podkreślił w jednej ze swoich homilii obecny tu Ksiądz Arcybiskup, Metropolita Gdański – kapłan nie umiera, ale jak żołnierz, oddaje swoje życie. Pan Jezus dzisiaj mówi, że „*Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne*”.

To zdanie, które Jezus wypowiada tak, aby głośniejsze zabrzmiało w naszych sercach, staje się bardziej zrozumiałe w świetle innej Jego wypowiedzi, która została zapisana przez św. Marka: „*kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je.*” (Mk).

Ten obrazowny paradoks najpełniej wyjaśnia się w obrazie pszenicznego ziarna, który przywołuje dzisiaj Jezus: „*Jeżeli ziarno pszenicy upadnie do ziemi nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity*”. Tym ziarnem najpierw jest sam Chrystus. Ale ten obraz odnosi się także do nas. Mamy razem z Chrystusem obumierać, aby przynosić obfity plon życia wiecznego, nie tylko w swoim życiu, ale także w życiu naszych braci i sióstr.

Ten obraz pszenicznego ziarna podejmuje w swej teologicznej refleksji św. Paweł w słynnym 15 rozdziale 1 Kor, gdzie wskazuje na przymioty ciała po zmartwychwstaniu. Apostoł pisze:

Zasiewa się zniszczalne - powstaje zaś niezniszczalne (evn avfqarsi,a),

sieje się niechwalebne - powstaje chwalebne (evn do,xh),

sieje się słabe - powstaje mocne (evn duna,mei),

zasiewa się ciało zmysłowe - powstaje ciało duchowe (sw/ma pneumatiko,n).

Przywołane tu przymioty ciała po zmartwychwstaniu są przymiotami samego Boga. A więc życie wieczne to udział w życiu i naturze samego Boga!

Dlatego tak trudno teraz pojąć to, co przez dzieło paschalne swojego Syna przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. Jak bardzo trudno, świadczy chociażby pewien epizod, jaki miał miejsce podczas imienin jednego z proboszczów.

Obecni przy stole goście podczas przemówień składali mu wiele pięknych życzeń (wśród których oczywiście najczęściej powtarzało się życzenie zdrowia z zaznaczeniem, że zdrowie jest najważniejsze). I przyszła kolej na wikarego, który powiedział: „*moje życzenia będą krótkie.*”

Życzę Księdzu Proboszczowi życia wiecznego! Proboszcz zbladł. Wybuchła konsternacja (jedna z pań, szepnęła do swojej sąsiadki: przynajmniej dzisiaj nie wypada być aż tak złośliwym). Dopiero po chwili refleksji przyznano, że wikary wypowiedział najważniejsze życzenia.

Nie tylko rozmyślanie o życiu wiecznym naznaczone jest trudnością. Często nawet trudno jest uwierzyć we własną śmierć, a to dlatego, że zwykle to inni umierają, a my przecież żyjemy. Pewien proboszcz w Dzień Zaduszny swoje kazanie rozpoczął w ten sposób: „*Moi drodzy. Każdy musi umrzeć. Być może ja też!*”.

Parafianie bardzo cenili sobie tego proboszcza, gdyż był człowiekiem wielkiego serca, całkowicie oddanym pracy duszpasterskiej.

Chociaż zdarzają się i takie przypadki jak ten, gdy parafianie dowiedzieli się, że ich proboszcz zmarł na serce, to pierwszą ich reakcją było zdumienie, „*a jednak proboszcz miał serce!*”.

Pamiętam skargę pewnych parafian, którzy uważali się, że ich wikary jest częściej nieobecny niż obecny w parafii. Odpowiedziałem im, że być może dlatego tak jest, bo gdy kiedyś zostanie ogłoszony świętym, to będzie patronem nieobecnych.

2. Siostry i Bracia, także życie kapłańskie dostarcza humorystycznych wątków, a św. Tomasz Morus powiedział, że „*ten, kto nie zna się na żartach, jest niepoważny!*”. A kapłan, chociaż jest w służbie Bożych spraw, w służbie życia wiecznego, to przecież z ludzi jest wzięty i sam potrzebuje modlitwy innych. Potrzebują tej modlitwy także ci nasi bracia prezbiterzy, biskupi, którzy już przeszli do wieczności.

Tej modlitwy potrzebują wszyscy, którzy w czystcu przez doznawane cierpienie niejako dojrzejają do pełni świętości.

Tu może pojawić się pytanie, co dzieje się z naszą modlitwą, gdy ci, za których ją ofiarujemy, już cieszą się chwałą nieba?

Otóż wtedy, ta nasza modlitwa za nich zmienia się w modlitwę do nich, tzn. zmienia się w prośbę, aby oni modlili się za nas. A więc ta nasza modlitwa nie ginie, ale powraca do nas ubogacona zbawczym wstawiennictwem świętych, czyli tych, którzy już się cieszą chwałą nieba. Z Pisma Świętego wiemy, że skuteczność modlitwy zależy też od stopnia świętości tego, kto się modli.

Dlatego wyrazem kultu świętych jest przyzywanie ich wstawiennictwa. (Tak jak to czynimy np. w litanii ku ich czci).

A zatem nie musimy się obawiać, że nasza modlitwa za zmarłych, którzy już cieszą się chwałą nieba, jest daremna. Wręcz przeciwnie, staje się jeszcze bardziej owocna dla nas.

Modlitwa za zmarłych jest wyrazem naszej pamięci i wdzięczności. W przypadku modlitwy za zmarłych prezbiterów i biskupów okazujemy im naszą wdzięczność za zbawcze owoce ich kapłańskiej służby.

A trzeba tu zaznaczyć, że kapłaństwo jest służbą najważniejszą ze wszystkich służb, jakie zna ludzkość, bo jest to służba życiu w wymiarze wiecznym. Wszystkie inne służby, także służba medyczna, dotyczą tylko wymiaru doczesnego. Dlatego każdy kto ma udział w kapłaństwie Chrystusa, ma też powód do dumy, do chwały, dla której warto tracić swoje życie.

Tak właśnie wielu z tych naszych braci, którzy już przeszli do naszej wiecznej przyszłości, rozumiało swoją kapłańską służbę. Zasłynęli jako sumienni duszpasterze, gorliwi katecheci, wychowawcy dzieci i młodzieży, budowniczości kościołów; ale także zasłynęli z zaangażowania się w kształtowanie według Bożego zamysłu rzeczywistości ziemskich, a więc życia społecznego, kulturalnego oraz z pielęgnowania tradycji i wartości patriotycznych. I często mimo wielu trudności, mimo wielu doświadczeń, cierpienia, do końca pozostali wierni Chrystusowemu kapłaństwu.

A wielu z nich poniosło nawet śmierć męczeńską. W samej tylko byłej diecezji chełmińskiej okupanci niemieccy zamordowali 356 kapłanów diecezjalnych, w tym niemal wszystkich kanoników pelplińskich oraz profesorów tamtejszego Wyższego Seminarium Duchownego i słynnego Collegium Marianum. A w diecezji gdańskiej zostało zamordowanych 11 kapłanów, w tym 7 księży polskich, z których czterech zostało wyniesionych do chwały ołtarza. Nie można nie pamiętać też o pomordowanych braciach i siostrach zakonnych.

3. Dzisiaj, przez tę modlitwę, niejako wydobywamy ich z mroków historii, aby nie tylko bardziej ich poznać, ale też by odkrywać wzorce, jakie nam pozostawili, by z ich bogactwa czerpać, by je naśladować, aby nasza służba kapłańska była jeszcze bardziej owocna.

Oczywiście, nie sposób tu wymienić z imienia i nazwiska wszystkich biskupów i prezbiterów, którym tak wiele zawdzięczymy, którym tak wiele zawdzięcza Kościół i nasza ojczyzna.

Ale chciałbym wspomnieć, chociaż w wielkim skrócie, nie wszystkim tu znanego Księdza Jana Pawła Aeltermanna, którego 78. rocznica męczeńskiej śmierci będziemy obchodzić 22 listopada.

Ks. Aeltermann urodził się w Gdańsku. Ukończył Seminarium Duchowne w Pelplinie, gdzie w 1904 roku przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Rozentretera. Mszę prymicyjną odprawił w kaplicy Szpitala Mariackiego w Gdańsku. Następnie pełnił funkcję wikariusza m.in. w Tucholi, Sulęczynie, Lęborku i Starogardzie Gdańskim. W 1912 roku biskup Rozentreter ustanowił go proboszczem parafii katolickiej w Mierzeszynie, która po roku 1922 znalazła się na terenie administracji apostolskiej w Wolnym Mieście Gdańsku. W roku 1925 został dziekanem jednego z pięciu dekanatów Gdańsk-Wieś. Jako proboszcz, dziekan, zasłynął również ze swego zaangażowania w sprawy

społeczne. M.in. aby poprawiać warunki życia na wsi, organizował kursy dokształcające dla wiejskiej młodzieży. Z jego inicjatyw korzystali również protestanci. Posiadał ewangeliczny dar jasnej oceny rzeczywistości. Bardzo realnie dostrzegał zagrożenia rodzącej się ideologii narodowego socjalizmu. Dał temu wyraz w swojej słynnej homilii, opublikowanej 21 maja 1933 roku w języku niemieckim, a zatytułowanej „Swastyka albo krzyż Chrystusa”. Tydzień później odbyły się pierwsze, po dojściu Hitlera do władzy, wybory do parlamentu Wolnego Miasta Gdańsk. W piśmie tym ostrzegał przed nadchodzącym narodowym socjalizmem - promującym nacjonalizm, segregację rasową, eugenikę. Ks. Aeltermann podkreślał, że ten kto popiera tę ideologię, jednocześnie wypiera się Chrystusa. (Bo nie można pogodzić jednego z drugim).

To ostrzeżenie, jakie dał ówczesnemu światu, w tym także wielu intelektualistom, których ta ideologia zaślepiała, stało się początkiem jego drogi krzyżowej. Z powodu tej homilii oskarżono go, że zajmuje się polityką (A czy dzisiaj nie odzywa się podobna retoryka pod adresem tych pasterzy Kościoła, którzy pozostają wierni Ewangelii, którzy przeciwstawiają się nowym ideologiom,

którzy bronią życia, rodziny, którzy zachęcają wierzących w Chrystusa, aby w wyborach nie popierali tych, którzy walczą z Kościołem i usilnie próbują ustanawiać bezbożne prawa). Ks. Aeltermann za wierność Chrystusowi i Jego Ewangelii, doświadczył wiele szykan, cierpień, aż poniósł największą ofiarę. Nie skorzystał z możliwości ucieczki, ukrycia się. Na posterunku kapłańskiej służby wytrwał do końca. Dzisiaj jego grób w Mierzeszyńskiej parafii jest otoczony czcią. (Jego imię nosi również tamtejsza szkoła). Podzielił los wielu świadków wiary. Stał się uczestnikiem świadectwa, jakie św. Paweł dał Tymoteuszowi (o czym słyszeliśmy w I czytaniu): „*Dla Ewangelii znoszę niedolę aż do więzów jak złoczyńca; ale słowo Boże nie uległo skrępowaniu*”.

To świadectwo dotyczy wielu pasterzy Kościoła, wiernych głosicieli Ewangelii, za których Bogu niech będą dzięki.

*„Błogosławieni, którzy w Panu umierają,
niech odpoczną od swoich trudów,
bo ich czyny idą wraz z nimi”.* Amen

Ks. Biskup WIESŁAW SZLACHETKA

Gdańsk Oliwa, 6 listopada 2017 roku

Kościół parafialny św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie, 31 maja 2017 roku.
Od lewej: pan Błażej Konkół, pani Iwona Konkół, ks. Jarosław Brylowski, ks. Bolesław Antoniów,
ks. biskup Wiesław Szlachetka, ks. Andrzej Sowiński, ks. Franciszek Czap.

Biskup Włocławski

Włocławek, dnia 8 listopada 2017 r.

Czcigodny Księżu Proboszczu!

Bardzo dziękuję za dobre słowa, a także za egzemplarze 32. numeru gazety parafialnej *U św. Bartłomieja w Mierzeszynie*. Cenię sobie bardzo taki zapis moich rozważań: śp. ks. Stanisława Bogdanowicza ceniłem i lubiłem. Niech odpoczywa w pokoju.

Gratuluje Gazety i życzę jej dalszego rozwoju! To niezastąpiona pomoc duszpasterska.

Pamiętam także, żeśmy się już spotkali, a teraz pracuje Ksiądz Proboszcz blisko miejsc, gdzie minęło moje dzieciństwo: do 10 roku życia mieszkałem w Przyjaźni.

Raz jeszcze dziękuję i zapewniam o całej serdeczności.

+ Wiesław Alojzy Mering
BISKUP WŁOCŁAWSKI

Przewielebny
Ks. Andrzej SOWIŃSKI
Proboszcz parafii św. Bartłomieja Apostoła
ul. Wolności 17
83-041 MIERZESZYN

KS. BISKUP WIESŁAW ŚMIGIEL BISKUPEM TORUŃSKIM

11 listopada 2017 roku

Jego Ekszelencja Ks. Biskup Wiesław Śmigiel z Pelplina wygłasza homilię podczas uroczystości św. Wojciecha BM Patrona Archidiecezji Gdańskiej w Gdańsku Świętym Wojciechu, 7 maja 2017 roku.

Ks. Biskup Wiesław Śmigiel urodził się 3 stycznia 1969 roku w Świeciu. Pochodzi z Parafii św. Jana Chrzciciela w Grucznie. Ukończył I Liceum Ogólnokształcące w Bydgoszczy; 1988-1994 odbył studia w Wyższym Seminarium Duchownym diecezji pelplińskiej; w 1993 roku obronił w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie pracę magisterską pt. Twórczość monumentalna artysty-rzeźbiarza Franciszka Duszeńki, napisaną pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Janusza Pasierba; 29 maja 1994 przyjął święcenia kapłańskie z rąk Ks. Biskupa Jana Bernarda Szłagi, biskupa diecezjalnego pelplińskiego; 1994-1996 pracował jako wikariusz w parafii Świętej Trójcy w Kościerzynie; 1996-1998 sekretarz i kapelan Ks. Biskupa pelplińskiego Jana Szłagi; 1996-1998 redaktor dwutygodnika diecezji pelplińskiej „*Pielgrzym*”; 1988 rozpoczął studia stacjonarne z zakresu teologii pastoralnej w Instytucie Teologii Pastoralnej KUL; 2000 uzyskał tytuł licencjata teologii; 2003 obronił doktorat z teologii pastoralnej na podstawie pracy pt. Czytelnicтво religijne jako środek formacji religijnej wiernych, napisanej pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Ryszarda Kamińskiego. W 2010 roku uzyskał habilitację z zakresu teologii pastoralnej na podstawie dorobku naukowego i dysertacji pt. Uczestnictwo wiernych świeckich w budowaniu Kościoła-Wspólnoty. Studium teologiczno-pastoralne w świetle nauczania Kościoła (1962-2009). Lublin: Wydawnictwo KUL 2010 ss. 458), za którą otrzymał Nagrodę indywidualną Rektora KUL.

Od 2001 asystent, a od 2006 adiunkt przy Katedrze Teologii Pastoralnej Ogólnej Instytutu Teologii Pastoralnej i Katechetyki. Od 2011 do 2014 kierownik Katedry Teologii Pastoralnej Szczegółowej KUL.

W 2000 rozpoczął wykłady z zakresu teologii pastoralnej w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Pelplińskiej oraz w Instytucie Teologicznym Diecezji Pelplińskiej. W latach 2003-2005 sekretarz Instytutu Teologii Pastoralnej KUL, w latach 2004-2008 sekretarz „*Roczników Teologicznych*” z. 6, pastoralny. Od 2009 sekretarz „*Roczników Pastoralno-Katechetycznych*”. Należy również do Kolegium Redakcyjnego „*Zeszytów Chojnickich*” oraz Kolegium Redakcyjnego „*Biblioteki Filomaty*”. Jest konsultorem Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski. Przynależy do Towarzystwa Naukowego KUL, Lubelskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Naukowego w Toruniu oraz Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów. W 2009 został kapłanem honorowym Ojca Świętego.

24 marca 2012 Ojciec Święty Benedykt XVI mianował ks. Wiesława Śmigła biskupem pomocniczym diecezji pelplińskiej ze stolicą tytularną Beatia. Święcenia biskupie otrzymał 21 kwietnia 2012 w katedrze pelplińskiej. Udzielił mu ich Ks. Arcybiskup metropolita gdański Sławoj Leszek Głódź, któremu asystowali: Ks. Arcybiskup Henryk Muszyński, emerytowany metropolita gnieźnieński i Prymas Polski oraz Ks. Biskup Andrzej Suski, biskup diecezjalny toruński. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa „*Omnibus omnia factus*” (Stawszy się wszystkim dla wszystkich). 25 kwietnia 2012 po śmierci Ks. Biskupa diecezjalnego pelplińskiego Jana Bernarda Szłagi został wybrany przez kolegium konsultorów na administratora diecezji. Funkcję tę pełnił do 1 grudnia 2012, kiedy to urząd biskupa diecezjalnego objął Ks. Biskup Ryszard Kasyna.

W pracy naukowej koncentruje się na podmiocie duszpasterstwa, uczestnictwie katolików świeckich w życiu Kościoła, dynamice zrzeczeń religijnych oraz teologii kultury. Autor kilkudziesięciu artykułów i rozpraw o charakterze naukowym oraz wielu haseł encyklopedycznych, recenzji i artykułów popularno-naukowych. Jest również poetą, w 1997 opublikował zbiorek poezji pt. *Zdany na pojedynek*, a w 2005 *Kartki z pamiętnika*. Jego hobby to teatr i kino. Lubi podróżować i poznawać inne kultury.

Mianowany Biskupem Toruńskim przez Ojca Świętego Franciszka 11 listopada 2017 roku. Ingres do bazyliki katedralnej św. Jana Chrzciciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu odbył w niedzielę, 10 grudnia 2017 roku

w ostatnim czasie...

ZMARLI:

1. GINTER PEPLIŃSKI, zam. Mierzeszyn, ul. Wolności 31, ur. 20 września 1941, zm. 6 listopada 2017, pogrzeb odbył się 10 listopada 2017 w Pęgowie.
2. ADAM ZWIERZCHOWSKI, zam. Domachowo 12/2, ur. 9 lutego 1971, zm. 14 listopada 2017, pogrzeb odbył się 18 listopada 2017 w Mierzeszynie.
3. WŁADYSŁAW CZAPIEWSKI, zam. Olszanka 16/1, ur. 16 sierpnia 1936, zm. 18 listopada 2017, pogrzeb odbył się 22 listopada 2017 w Mierzeszynie.

PODZIĘKOWANIE

ZA OFIARY NA ODNOWIENIE WNĘTRZA KOŚCIOŁA ŚW. BARTŁOIMEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

730. Agata Kucharz, Domachowo
731. Zofia Kizewska, Mierzeszyn
732. Maria Fryca, Mierzeszyn
733. Barbara i Antoni Kiryluk, Mierzeszyn
734. Maria i Władysław Ornowscy, Mierzeszyn

78. ROCZNICA MĘCZEŃSKIEJ ŚMIERCI KS. JANA PAWŁA AELTERMANN

W środę, 22 listopada 2017 roku o godz. 10.30 w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie będzie sprawowana uroczysta Msza święta z okazji 78. rocznicy śmierci Ks. Jana Pawła Aeltermanna męczennika II wojny światowej i proboszcza Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. Modlić będziemy się o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego naszego bohaterskiego Proboszcza.

SPOTKANIE DLA SENIORÓW

Parafialny Zespół „Caritas” organizuje spotkanie „andrzejkowo – mikołajkowe” dla wszystkich seniorów i osób samotnych w niedzielę, 3 grudnia 2017 roku od godz. 15.00 do 19.00 w sali wiejskiej w Mierzeszynie. Serdecznie zapraszamy wszystkich chętnych na spotkanie przy kawie, ciastku i muzyce. Wszelkich informacji udzielają członkowie „Caritasu” w poszczególnych wioskach.

Mierzeszyn, 11 listopada 2017 roku

Jego Ekscelencja Ks. Biskup WIESŁAW ŚMIGIEL Biskup Toruński

Ekscelencjo

Dzisiaj, 11 listopada 2017 roku Ojciec Święty Franciszek powołał Ciebie na czcigodną stolicę biskupią Świętego Kościoła Toruńskiego. Z tej okazji proszę o przyjęcie szczerych i serdecznych gratulacji.

Kościół Toruński będący diecezją wchodzącą w skład Metropolii Gdańskiej jest w szczególności bliski także wiernym naszej archidiecezji oraz parafii. Pobliskie, toruńskie sanktuaria pozostają na szlaku naszych pielgrzymich dróg.

Dziś, radując się z nominacji Papieża Franciszka otaczamy Cię naszą modlitwą. Niech Matka Boża Nieustającej Pomocy, Patronka Diecezji Toruńskiej, będzie dla Ciebie siłą na każdy dzień pełnienia posługi Pasterza Kościoła, który w tych dniach wita Cię z wielką nadzieją i otwartym sercem. Szczęść Boże!

*Parafianie wraz z proboszczem
Parafii św. Bartłomieja Apostoła
w Mierzeszynie*

UROCZYŚĆ JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

W niedzielę, 26 listopada 2017 roku obchodzimy uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Jest to jednocześnie ostatnia niedziela roku liturgicznego (kościelnego).

Tego dnia można uzyskać odpust zupełny, przy spełnieniu zwykłych warunków oraz publicznie odmawiając „Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Chrystusowi Królowi”:

‘O Jezu Najśłodszy, Odkupicielu ...’

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w naszej parafii jest dniem wsparcia dla Gdańskiego Seminarium Duchownego. W parafii w Mierzeszynie gościć będziemy na wszystkich Mszach świętych ks. dra Krzysztofa Grzemskiego, wykładowcę Pisma Świętego w Gdańskim Seminarium Duchownym.

SALVATOR MUNDI - ZBAWICIEL ŚWIATA

obraz olejny namalowany w latach 1506 - 1513 na desce przez Leonarda da Vinci; rozmiar 66 x 47 cm

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.